

Четири песме – Теодора Мицић**САН**

Једне дивне летње ноћи
сан је уснио
мене.
Сањао је да ми се тело
расипа као
зрна песка,
да се растачем
у бесконачност.
Сан је уснио
како нестајем
и како нешто боље
постајем.
Било ме је свугде
и била сам све.
Била сам вечност
расута по галаксији,
била сам галаксија
ушушкана у вечности.
И у сну
сан је покупио
делиће мене
и сковао их
у тек рођене
звезде.

ПРИЧАЈ МИ О ЉУБАВИ

Причај ми о љубави
јачој од земље
која има неутољиву глад
мирнијој од тишине
која заглушује све гласове
страственијој од жеља
које се у глави роје
грубљој од игре вука и ланета
вечнијој од говора и постања
истрајнијој од времена
које све пред собом брише
болнијој од Јовове кобне несреће
вреднијој од сваке материје
и сваке капи крви
важнијој од костију и меса
на чије смо труљење осуђени
Причај ми о љубави
која ће нас све надживети.

ВЕТРУ

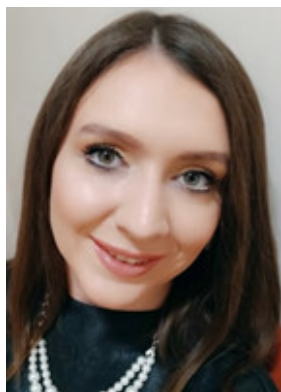
Носи моје снове и разби их о камен.
Носи моје сузе и натопи неки цвет.
Носи и ове руке, нека грле гране.
Нисам за људе, нисам за свет.
Нека твоја игра никада не стане.
Увек буди спреман за нови лет.
Нека са тобом у заборав нестанем.
Ветре.

КОШМАР

Ту у души безнађе се простире,
судара се о ребра,
раздире груди,
ту у глави немоћ се простире,
од уха до уха
чујем јој вапаје,
ту се самоћа у стопала угнездила,
од корака до корака
нежан јој ход.

О ПЕСНИКИЊИ

Теодора Мицић рођена је 11. априла 1991. године у Нишу у Србији. Основне и мастер студије завршила на одсеку за српски језик и књижевност. Ужива у писању поезије и прозе.

Неке од њених песама објављиване су у штампаним и електронским зборницима. Објавила је збирку песама под насловом *Сломљено сџакло*, а неке од песама читане су на Светосавском сајму књига.